

ЗВЕЗДАНИ ДАНИ

Број **05**
Јун 2024.

Година издања 4

www.osrmbg.edu.rs

У ОВОМ БРОЈУ:

1. Интервју са Сунчицом Ћирковић
2. Наш гост – Урош Петровић
3. Успеси наших ученика
4. Креативно стваралаштво наших ученика
5. Кроз школске дане
6. Велико дело наших ученика
7. Стручно усавршавање наших запослених
8. Ученички парламент
9. Бринемо о деци. Сви имамо исте потребе – да лакше стижемо до циља!
10. На крају једног поглавља
11. Круна нашег рада

1. Интервју са Сунчицом Ћирковић

1. Зашто пишете? Када сте осетили потребу да пишете? Да ли пишете одмалена?

Мислим да је све почело са мојом дивном учитељицом, која је хвалила моје саставе у четвртог разреда основне школе. Још увек чувам ту свеску и састав о пролећу за који ми је учитељица дала 5+++ . Подршку сам имала и од библиотекарке Нене чије црте личности су уткане у лик библиотекарке Лене у роману „Мали пас великог срца“.

2. Када и како сте заволели читање?

Читање сам заволела у школској библиотеци. Ту сам проводила сате и сате после часова. Наша Нена је имала много цвећа у библиотеци и саксије су биле уредно поређане поред прозора. Ми ђаци смо заливали цвеће, помагали библиотекарки око књига, а у тренуцима када се ништа није дешавало – ми смо читали. Још увек могу да се сетим мириса тог цвећа и светлости која је пролазила кроз велике прозоре и обасјавала

књиге.

3. Да ли је неки писац утицао на Вас и који?

Немам неког одређеног писца за кога могу да кажем да је утицао на мене. Свака књига коју сам прочитала утицала је на свој начин.

4. Где налазите инспирацију за књиге? Да ли Вас инспиришу сусрети са децом?

Инспирацију за књиге проналазим у раду са мојим ђацима. Ја радим као наставница и помажем деци која живе далеко од Србије да науче и заволе српски језик, нашу културу и традицију. Поред њих, инспирацију ми пружа и моја несташна куца Милица. Она веома личи на Вилија и највише је заслужна за онај део романа о грицкању свеске, развлачењу чарапица и осталим несташлукима.

5. Да ли Вам је ово први роман?

Тако је, ово је мој први роман за децу и први мој роман који је објављен.

6. Како сте се определили да будете дечји писац? Да ли је одговорност већа него код писања за одрасле? Да ли је тешко писати за децу?

Мислим да је много теже писати за децу него за одрасле, јер је одговорност много већа. Поред тога, дечију пажњу је много теже одржати и зато се трудим да пишем једноставно и занимљиво и да охрабрим децу да читају и размишљају.

7. Која је ваша омиљена књига из детињства? Писац?

Највише сам волела „Хајди“ и прочитала сам је неколико пута. А од дечијих писаца из мог детињства бих издвојила Ршума. Он је део и детињства мојих ђака и то ме посебно радује, јер за квалитетну књижевност за децу не постоји време. Деца осете када их неко разуме и када пише за њих и таква дела трају.

8. Зашто данашња деца мање читају? Како их подстаћи да више читају?

Моји ђаци воле да читају, па нисам сигурна колико знам одговор на ово питање. Вероватно је кључ у мотивацији и избору књига које су деца интересантне. Али, важна је и школска библиотека. Децу треба пустити да проводе време у њој и да сами истражују шта их привлачи. Када отворе књигу која их занима, сами ће наставити да је читају до краја. То је та магија библиотеке, јер нас она инспирише на потрагу за књижевним благом које је другачије за сваког од нас.

9. Која би била Ваша важна порука младим читаоцима, онима који већ воле да читају и онима који тек треба да заволе читање?

Поручила бих свим младим читаоцима да сам поносна на сваког од њих ко воли да чита. Није лако у данашње време читати када нас са свих страна маме игре, интернет, серије, филмови и све друге заврзламе које нам гутају време. И зато мислим да је свако дете које отвори књигу један мали херој и то херојство се повећава са сваком прочитаном књигом.

10. Која је најбоља књига коју сте прочитали ове године?

Ове године највише сам читала књиге за децу и посебно ми се допала дирљива књига „Џукац Куцов“ Данијела Пенака. Вероватно зато што се и у њој ради о једном кученцу.

11. Осим што пишете, имате ли још неко занимање, хоби?

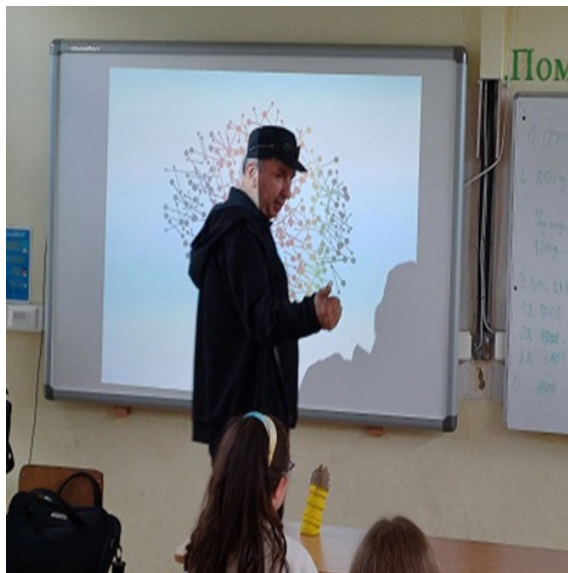
Волим да обилазим музеје и током лета са ђацима из дијаспоре редовно откривам нека дивна места у Београду. Ако нисте никада били у Педагошком музеју, предлажем вам да га посетите и видите како су некада изгледале школе, ђаци и учитељи.

**Интервију водила, Сандра Репец,
библиотекарка школе**

2. Наш гост – Урош Петровић

Част нам је да угостимо сјајне предаваче, оне од којих много учимо и са којима стварамо. Овог пута, нашу школу је посетио Урош Петровић и реализовали смо радионицу „Како размишљати изван

устаљених оквира и доћи до нових идеја и решења? Мисли креативно!“.

„Детињство је најважнији део живота“ – каже Урош Петровић, а ми бисмо се сложили и додали да су ученици уживали у овој радионици, подстакнути на размишљање, истраживање и решавање изазова. Асоцијације, загонетке и остали задаци учинили су да ученици обогате своја знања и машту.

Уверени смо ћемо примењивати научене технике и преносити стечено искуство.

3. Успеси наших ученика

Дуња Галик, VI/2

Поносно је подигла пехар као првак
Европе из саобраћаја.

Велики успех наше ученице и њеног
наставника Ненада.

**Градско такмичење „Златна сирена“,
Видак Грујић, V/1**
1. место и специјална награда

**Ликовни конкурс „Мали Пјер“ –
карикатура**
Душан Мацура, VII/2, 1. место

Математика – градско такмичење
Константин Ковачевић, VI/1
пласман на Републичко такмичење

Биологија – градско такмичење

Лазар Царевић, VIII/1 – 3. место и
пласман на Републичко такмичење

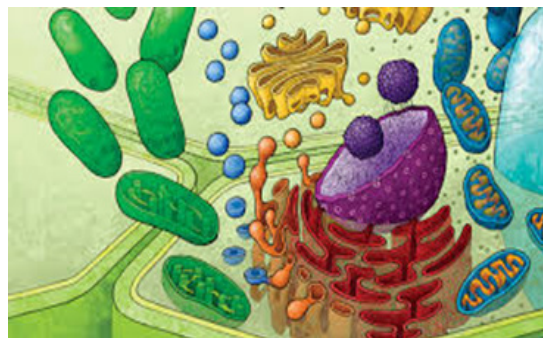
Иван Петровић, VI/3 – 3. место

Матеја Вуковић, VIII/1 – 3. место

Нина Рађеновић, V/2 – 3. место

Сергеј Стефановић, V/1 – 3. место

Александра Милутиновић, V/1 – похвала

Лазар Царевић, VIII/1 – 3. место на
Републичком такмичењу из биологије

Физика – градско такмичење

Константин Ковачевић, VI/1 - 2.
место

Михајло Ковачевић, VI/1 - 3. место

Данило Минић, VI/2 - 3. место

Физика – Републичко такмичење

Константин Ковачевић,
VI/1

3. место

Михајло Ковачевић, VI/1
3. место

Географија – градско такмичење

Лана Каран, VIII/2

2. место

Историја – градско такмичење

Алена Марјановић, V/2 – 3. место

Српски језик – градско такмичење

ПЕТИ РАЗРЕД:

МАРА ЂУРКОВИЋ, V/2- друго место
НИНА НОВКОВИЋ, V/2 – друго место
НЕРА ОЖЕГОВИЋ, V/2- друго место
ПЕТРА БАИЋ, V/1 -друго место
АЛЕКСАНДРА МИЛУТИНОВИЋ-друго место
НАЂА НОВКОВИЋ, V/2-треће место

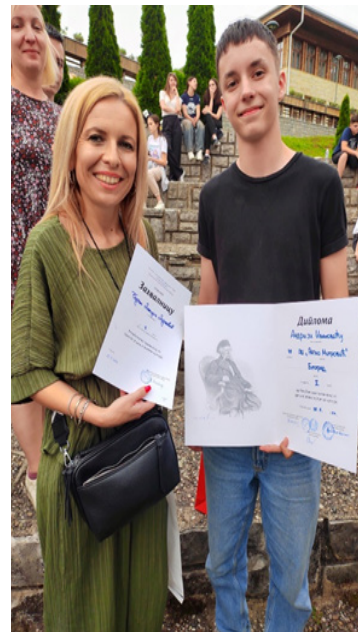
ШЕСТИ РАЗРЕД:

МАТЕЈА ВУКОВИЋ, VI/2 - прво место
ИРИНА ОКАНОВИЋ, VI/1 - друго место
АНЂЕЛКА МИРИЋ, VI/1 - друго место
ЛУКА КОЛАРОВ, VI/1 - друго место
ИВАН ПЕТРОВИЋ, VI/3 -треће место

СЕДМИ РАЗРЕД:

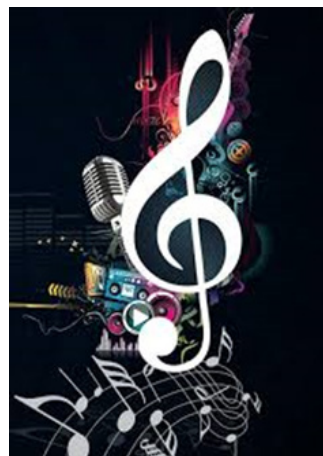
АНДРИЈА ИВАНОВИЋ, VII/2 -друго место и
пласман на РЕПУБЛИЧКО такмичење
ЈАЊА ЈАРИЋ, VII/2 - друго место

ОСМИ РАЗРЕД:
АЛЕКСА МИРЈАЧИЋ, VIII/2 - треће

Српски језик – Републичко такмичење
АНДРИЈА ИВАНОВИЋ, VII/2 – 2. место

Републичко такмичење у соло певању
ЛЕНА КНЕЖЕВИЋ, IV/4 - прво место

Престижна награда, у соло певању на Републичком
такмичењу, Лаурет - ВИДАК ГРУЈИЋ, V/1

4. Креативно стваралаштво наших ученика

Марко Краљевић

Храброст је особина која је потребна у ситуацијама када је људима тешко и треба да се изборе за своју правду, домовину, породицу... Храброст увек увек треба имати у мозгу и души, јер постоје и ненајављене кризне ситуације. Ниси храбар, ниси сигуран. Увек ће тако бити. Људи у стара времена, у време ратова, морали су бити храбри. Да нису имали ту особину, преживели би највећи страх целог живота. Та времена би им остала у глави много дуго. Храброст је главна особина епских песама јер су тада познати јунаци попут Марка Краљевића борили за државу и друге ствари.

Он је заправо био најпознатији јунак епских песама јер је највише ишао у борбе и исказивао љубав према домовини. Поред тога што је био храбар био је брижан. Борио се за живот сиромашних и помагао им да се нахране и пију течности. Увек је био поштен и племенит. Био је поштен, макар играо друштвену игру, неће лагати или варати. Људима је говорио који су им грехови, као што је Бег Костадину забранио његова три нечовештва. Имао је јаког коња Шарца. И само име каже био је шарен. У борбе је носио свој велики топуз од гвожђа. Која је ту снага и бицепс био потребан. За једног јунака је врло потребна снага. Мајка Јевросима му је често говорила: „Немој, сине, ни по бабу ни по стричевима, већ по правди Бога исинога“. Говорила му је да престане са борбама и да иде да оре њиве, јер није више могла да му пере крвава одела, али Марко то није послушао. Често је мењао понашање. Према Турцима је био груб и зао, а према српском народу био је добар и брижан. Најпознатија борба била је на Косову, на Газиместану. Борио се против Турака годинама. Многи би одустали од тога, али Марко је врло одлучан. Познати бој је био и на Маричкој бици на територији данашње Грчке, док је тада било Османско царство у Чермамену. Ту је погинуо његов тата Вукашин Мрњавчевић, познатији као Краљевић, а исто тако презивао се и Марко. Турци су били толико зли да су крали мале дечаке, одводили их у Турску, прихватили их као турски народ. Тада су дечаки почели да се боре против Србије. Чак се дешавало да убију и своје најближе. Марко је био непобедив. Борио се и борио. На крају су Турци одустали.

Особине Марка Краљевића су мново важне и добре. Тако се долази до тога да си славан и познат, а не разним преварама. Такви људи дођу до жељених циљева. Ако желиш бити човек који се свима свиђа, буди и понашај се као Марко Краљевић и дођи до чувеног закључка: Буди добар и срећнији си; буди зао, несрећан си. Доброта и племенитост стватно те чине срећним и задовољним, а зло и похлепа не може да те чниј срећним, али ће увек бигти нешто што те чини врло несрећним. Свим живим на свету, скроз у дубини тела, увек ће се осећати незадовољно чињењм лоших ствари. Јасно се види да је упорност врло важна особина, јер никад се будућност не зна. Увек треба бити одлучан, упоран и и жељан разних жеља. Ако будеш упоран и одлучан у томе што желиш, то ће се и остварити.

Мина Ђакић, III/2

Петра Бабовић, III/3

Музика

Живот је пуст без икаквог звука,
Свет је тмуран, а уши празне
Недостају оне ноте красне,
Што чине хармоније ужитка.

Први извор музике дала нам је природа.
Прост цвркул птица у ритму етида,
Шум листова на дрвећу што са ветром плешу,
Капи јесење кише што смирују душу
Најлепши су тонови природног света.

Радио пева, слушалице преносе,
Песма свира и емоције потресе.
Музичари са сваког ћошка Земље
Шире мелодије своје
И наше дане композицијама боје.

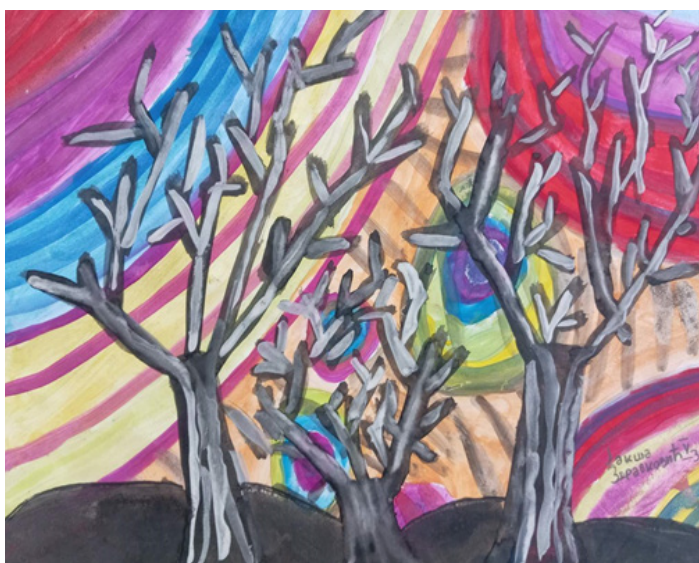
Произвођачи музике јесу инструменти.
Дирке клавира и жице гитаре
Свакакве раскоши створе.
Али до те магије доћи није лако,
Треба много труда и то не може свако.

Ипак, музика није само један згодан призор,
Њу не чине само интервали, синкопе и трозвуци
Она је језик, она је највећи комфор.
Музика је вечна као љубав у бајци
И у њеном загрљају проналазимо мир.

Лена Вучковић, VI/2

Софија Стругаревић, VIII/1

Јакша Здравковић, V/3

Живот без насиља

Живот је леп. Живот је дар. Живот је игра. Живот је школа. Живот је чудо. Живот је борба. Сваки човек на основу свог животног искуства има неку дефиницију живота. Једино у чему се сви слажемо да је живот пролазан и кратак и да ништа на овом свету није вечно. Насиље је реч која скрива бол, патњу и прегршт суза. Дани су препуни вести о различитим врстама насиља. Насиље у породици, на радном месту, вршњачко насиље у школама. Насиље је реч коју у вестима чујемо безброј пута, али ипак недовољно да би било сузбијено.

Вршњачко насиље је нешто што нас највише дотиче. Све је више случајева вршњачког насиља које на онима који га трпе оставља неизбрисиве трагове. Жртве насиља најчешће не говоре о својим траумама. Вређање, сплеткарење, исмевање, оговарање, ширење лажи, али и ударање, отимање, снимање без пристанка су само неки од видова вршњачког насиља. Насиље неће престати ако о њему ћутимо, то је нешто о чему морамо говорити гласно и разумети зашто до њега долази. Сви ми долазимо из различитих породица, са различитим васпитањем, искуством и моралним вредностима. Како растемо, тако ове вредности преиспитујемо, неке одбацујемо, неке трајно усвајамо и развијамо. То су на пример – љубав, поштовање, емпатија, оданост, пријатељство, искреност, поштење, несебичност, љубазност. Нажалост, много деце долази из породица у којима нису имали прилику да то науче. То су деца са којима родитељи не проводе време, не разговарају, не прате њихов живот и развој, и не показују им примером између исправног и неисправног понашања. Она су од раног детињства препуштена сама себи. Њихови родитељи су често презапослени или незаинтересовани, а врло често и сами лоше образовани и без јасних моралних норми. Деца су често навикнута да је насиље нормалан вид комуникације у породици. Викање, непоштовање, вређање и омаловажавање које добијају у породици само наставе да примењују на другој деци, када из куће изађу. Зато, немојмо ћутати о насиљу! Живот без насиља је могућ. Живот је леп и пролазан. Супротставимо се насилницима, покажимо да је живот без насиља лепши. Заштитимо жртве, охрабримо их да слободно говоре. Учинимо да свет постане боље место за све нас!

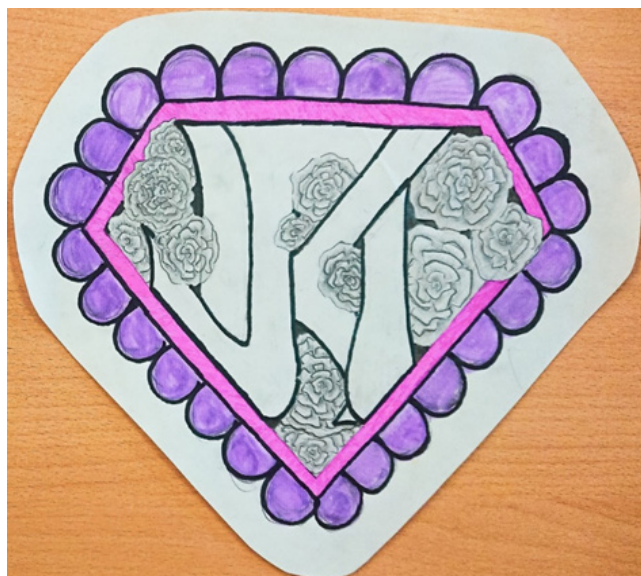

Јана Љутак, VI/2

Нина Рађеновић, V/2

Софија Здравковић, V/3

Лана Каран, VIII/2

Стид

Стид може бити наша тајна,
било тужна, било бајна,
стид може бити љубав нека,
која тебе с чежњом чека.

Срце се тресе у грудима,
стид те хвата пред људима,
кад улажеш више труда,
појављују се нова чуда.

Стид те облева, дубоко дишеш,
размишљаш шта да јој пишеш,
усамљен чамиш и размишљаш шта ће
бити,
кад дође тренутак, нико га од тебе
неће крити.

Што више улажеш труда,
стид више неће имати куда,
скупџ снагу јуначина буди,
смири срце да не искочи из груди.

Срце мање лупа, миран си сада,
за тебе више нема срама и јада.
Упорност тера стид тај,
више га нема и сад је крај!

Михајло Ковачевић, VI/1

Милица Николић, VIII/2

Један сасвим обично необичан дан

Понекад се осећам као да је сваки дан петља. Време лети, а ништа се не мења.

Свако јутро истом рутином започињем дан. Умијем се, доручкујем, оперем зубе и обучем се. Након тога кренем у школу. Видим исте људе, седим на истим часовима, можда учим нешто ново, али на крају се све то сведе на исто. Понекад после школе одем у музичку школу. Тамо идентична прича сваки пут. На крају се вратим кући, помало учим и то је завршетак мог дана док не почне све то испочетка.

Због таквог осећања често размишљам о животу и том константном понављању, док нисам схватила да је заправо много другачије. Ниједан дан није исти. Сваки мали моменат, емоција, догађај, или особа га могу чинити посебним, али такође сам схватила да се необичност не крије само у спектакуларним догађајима, већ и у дубљем промишљању света око нас.

Природа је велика целина мог живота и јако често се мења. Док се шетам напољу понекад видим зелено лишће на дрвећу, сунце сија и обасјава, али некад видим голе гране, а жуто лишће је на земљи и киша пада без престанка. Стална путовања такође ме пробуде из те петље времена са предивним сећањима које никад нећу заборавити, али не само велика путовања и меморије, него и свака мала ситница. На пример, када ујутру у шетњи до школе сретнем другаре, када имамо неке специјалне тематске дане у школи, када се у музичкој школи цело одељење солфеђа шали пре часа, када идем у биоскоп са тетком и братом и када моја мама у петак увече направи њену најлепшу пицу.

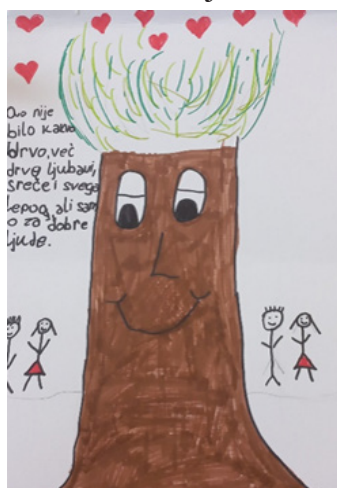
Емоције су нешто што сваки човек поседује, сваке секунде се мењају и важне су у нашем мозгу. Када осећамо неку емоцију тај нагон може дуго да траје, а може и кратко. На тај начин функционишу сва осећања. Срећа, љутња, туга, љубав... Због тога ниједан дан није исти. Осећања су непредвидљива, могу имати разлог или понекад просто осећамо нешто без икаквог повода. Слично као када осећам љутњу кад се посвађам са неким или када сам срећна зато што сам испунила свој циљ. Међутим, емоције највише утичу на нас од било чега другог и зато ја мислим да оне отварају врата разумевања живота.

Наравно, после свих ових утицаја, по мом мишљењу, људи су најзначајнији. Никада не бих могла да будем сама. Усамљеност је појава које се много плашим. Било који час би појава, мишљење и понашање других људи могла да промени дан. Посебно на нас утиче мишљење, најчешће увреде. Из тог разлога треба се окружити људима који нам пријају и чине наше обичне дане лепшим и издвајају их од других. Моје одељење је тренутно моје друштво. Они ме чине срећном, украшавају моје често празне дане и стога их много волим.

Мене све ове драге ствари подсећају да је живот попут књиге са неограниченим поглављима. Чак и у обичним данима, скривене приче чекају да буду откривене. Само је потребно да отворимо свој ум и допустимо да нас необичност живота обасја.

Михаило Симић, II/1

Лена Вучковић, VI/2

Катја Лекић, III/2

Сунце и Месец

Док Сунце током дана сија,
Месецу то не прије
Зато се у краку крије
И жуте сузе на све стране лије.

Због тога је месец одлучио један дан
Да испуни свој сан
На далек пут да пође
До Сунца да дође

Смислио је свој план
Да до Сунца дође за дан
Али му нешто пресече пут
Био је то Марс љут

Дуго су се гледали у очи
Па Месец на Марс скочи
Није хтео да му Марс на пут стане
И зато му бес у очима плане

Кажу да је Марс тешко дисао
За Месеца је мирис победе мирисао
Наставио је свој пут тако и до Сунца
стигао лако.

Када је угледао Сунчев сјај
Знао је да је његовом путу дошао крај
Циљ је свој постигао
До сунца је стигао.

Склопили су два договора
Без икаквог поговора
Један сија кад је сунчан дан
А дурги да нам улепша сан.

Вера Живковић и Нађа Новковић, V/1

Црни облак

Једном је један црни облак,
Дошао у мој нежни сокак.
Рекла сам му: „Бежи, црни облаче више,
Због тебе ће сада бити магле и кише!“
А црни облак ми рече:
„Молим те, дај ми да плачем,
још само ове ноћи,
па ће моје сузе проћи!“

Следећег јутра, појави се магла.

Следећег јутра сам му рекла:
„Шта је сада било, створила се магла?“
И црни облак ми говори:
„Сад ми није добро.
Волео бих да се деси нешто ново.“
Онда сам му рекла:
„Десиће ти се нешто ново,
Када напустиш место ово.“
Моје речи су допрле до њега
и исте ноћи се склони црни облак,
Који је дирао мој нежни сокак.

Ема Петровић, III/3

Мила Перић, III/3

Пријатељство

Пријатељу пружи ми своју руку
И брани ме у сваком несташлуку.

Буди ту кад за мене нико није
Или кад се нека тајна крије.

Дођи код мене кад ми није добро.
И љубав ми пружи кад је потребно.

Твоја рука спаса ми је потребна
Као тужном човеку славуја нежног
гласа.

И за крај, пријатељство је за наше
срце дивота
И зато га требамо чувати
До краја живота

Александра Милутиновић, V/2

Пружи ми руку!

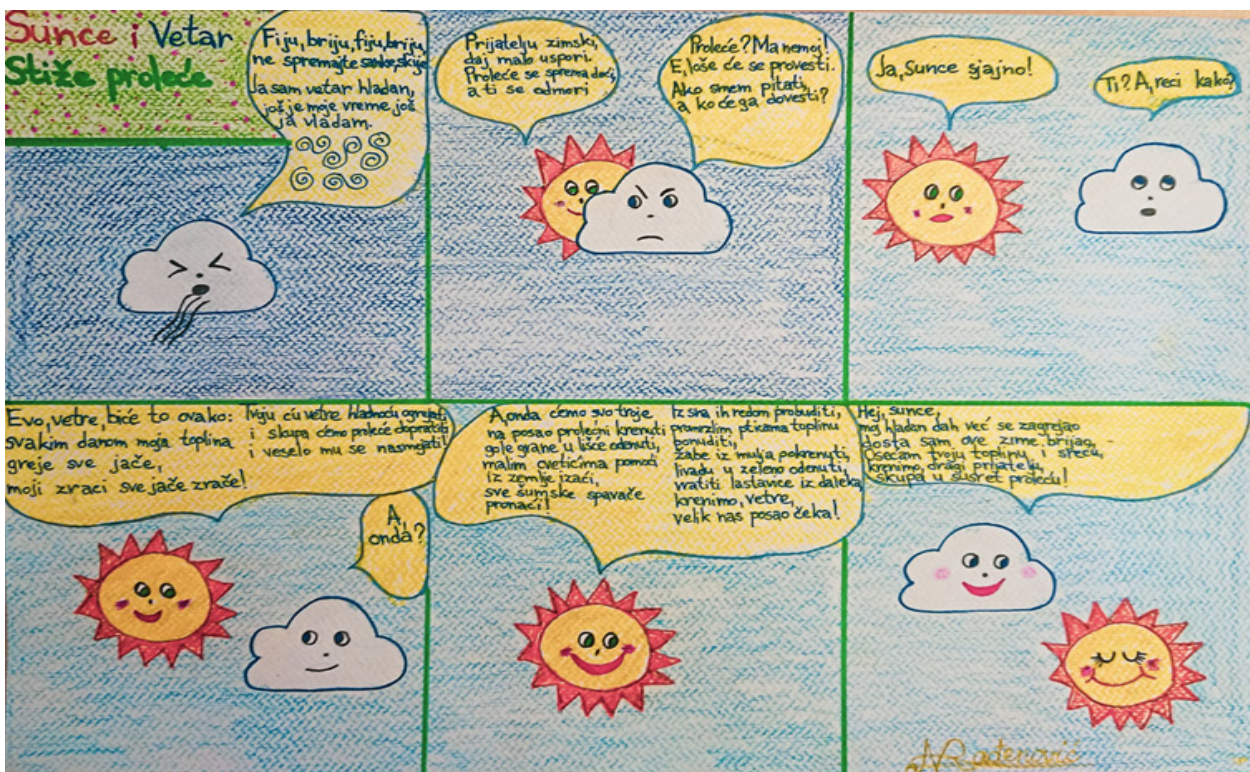
Пао си и боли те.
Пружићу ти руку,
јер и ја сам преживео ту исту
муку.

Знам да боли и да је тешко,
Знам да си се пре овога са
другарима смешк'о.

Нема више времена.
Руку ми мораш дати,
јер тек тад бол ће стати.

Знам да није фер да само ти
патиш,
Али мораш да стиснеш зубе и да
се у нормалу вратиш.

Марко Јовановић, VI/1

Нина Рађеновић, V/1

На крају стазе дуге осам година

Лена Марковић, V/3

Понекад се занесемо сами собом и удубимо у своје биће и тако ни сами не приметимо да је огроман део нашег живота испуњен лепим и незаборавним успоменама испарио и постао само фрагмент свих меморија које тек следе.

Искрено се ни сама не сећам тога каква сам била у првом разреду, веома ми је мало тих сећања остало, али је свако испуњено неким топлим бојама и лепим другарствима. Још у малђим разредима гледала сам на старије као на неке недостижне идеале, хтевши да будем као они. Сада помало жалим што нисам више живела у тренутку. Сватам да ће ми тако увек бити. Сада можда не волим нешто о себи, малу ману коју нико не примећује и о којој нико не размишља, али ћу се опет за неколико година кајати што тад нисам била срећна о свему о себи и свом постојању. Да на ову тему млађа ја пише гледале бисмо на њу тотално другачије. Та промена у видцима и начину размишљања у потпуности наставиће да ме фасцинира. Након основне школе нисмо ни сами свесни колико смо се променили. Ових осам година служили су не само мени, већ и свима осталима као неку потору за наставак живота и промена које са њим долазе. Знање ће мени мање-више испарити и остаће само талог оних најбитнијих информација неопходних за даље. Оно што нас све не оставља у потпуности, оно што у ствари чини потпору о којој причам, су све социјалне интеракције, оне кључне за неко боље сутра, јер једино као заједница можемо опстати, а оно што нас припрема за сарадњу у тој заједници управо је школа. Сутрадан, на пример, гледаћемо у потпуно другу реалност, реалност коју упркос свим знањима никада нећемо моћи да претпоставимо и каква год да она испадне, ствар која нам из ње остаје непромењена и увек предвидива је нада за друштвом и заједницом. Истина је да је знање и те како битно, али битније од знања је машта. Машта је по мом мишљењу вештина неопходна за људе и упркос томе што су неки људи иначе мање маштовити, она расте и развија се заједно са нашим бићем. То ипак, не значи да она икада умире, остаје за нама и чак иако дође тај тренутак да неко последњи пут икада помисли о нама, постојање наше маште и духа заувек ће носити ветрови кроз време.

Знати знање знати није вредно колико и знати знање дати.

Страхинја Мирјачић, V/3

Ангелина Мирковић, VIII/2

Клупа љубави

У врелој летњој ноћи,
испод звезда сјајних,
на клупи љубави седимо тихо,
нас двоје заједно.
Твој осмех као сунце
Обасјава моје срце.
На клупи љубави
Ти си моје најлепше вече.

Под дрвећем старим,
Лишће шушти нежно,
На клупи љубави,
наша прича се пише.
Твоје речи су песма,
Твој додир је магија,
На клупи љубави,
Наша љубав нек' вечно траје.

У загрљају твом,
све бриге нестају,
на клупи љубави,
свет око нас стаје.
Љубав је као песма,
вечна и нежна,
На клупи љубави,
Наша срећа је бескрајна.

Анђела Јакић, VIII/2

Дора Радуловић, II/1

Школско време

Школски дани су за прваке
снови,
за петаке нови, а осмаке готови.

Године пролазе брже од дана,
а ми мислимо то је шала знана.

Отвори очи буди дете без треме,
док ти не истекне златно време.

Зато скачи, учи, лети,
другарима и школи се посвети.

Зоја Томановић IV-3

Мила Марковић, II/3

Најбоље у човековом животу су његова мала и безимена дела доброте и љубави

Замисли свет у којем свака мала дела добрте и љубави имају моћ да промене ток човековог живота. У том свету, осмех на лицу пролазника, топла реч подршке, или ситна геста пажње постају драгоцени драгуљи који обасјавају свакодневницу. Кроз ова дела, осећамо искру љубави која нас повезује, инспирише и храни нашу душу. Та нежност и саосећање стварају ланац који нас спаја и чини бољим људима. Тако, иако су та дела често неприметна и безимена, она су заправо темељ на којем почива лепота и значај нашег постојања.

У свету где се љубав и добротворност преплићу, уметност добија нову димензију. Музика постаје звучна слика љубави, а уметничка дела постају огледало наших најбољих особина. Кроз те мале гестове доброте, ми стварамо мостове међу људима, ширимо топлину и разумевање, гредећи заједницу која се храни љубављу. Тако, сваки додир доброте постаје каменчић у мозаику који нас подсећа на снагу и лепоту људског срца.

На крају, када сагледамо свој живот из ове перспективе, схватамо да су управо та мала дела љубави и доброте оно што чини наше постојање вредним и значајним у њима проналазимо истинску лепоту живота, јер су она та која га боје, обликују и испуњују смислом. Стога, нека свако наше дело буде попут капљице љубави која доприноси стварању света испуњеног топлином, разумевањем и хармонијом.

Анђела Јакић VIII/2

Емили Луковић, III/2

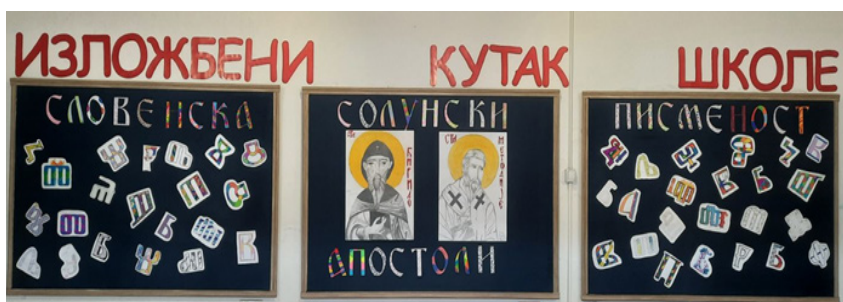
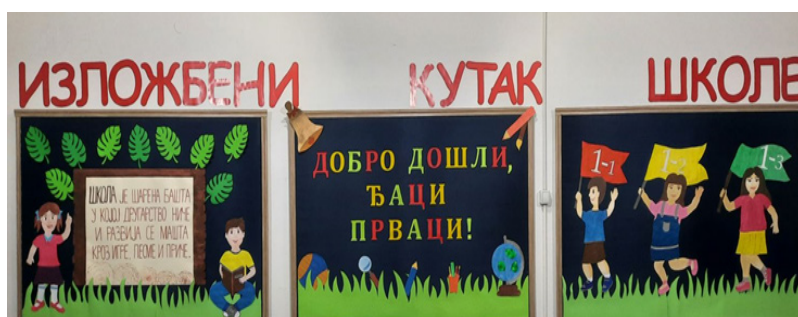
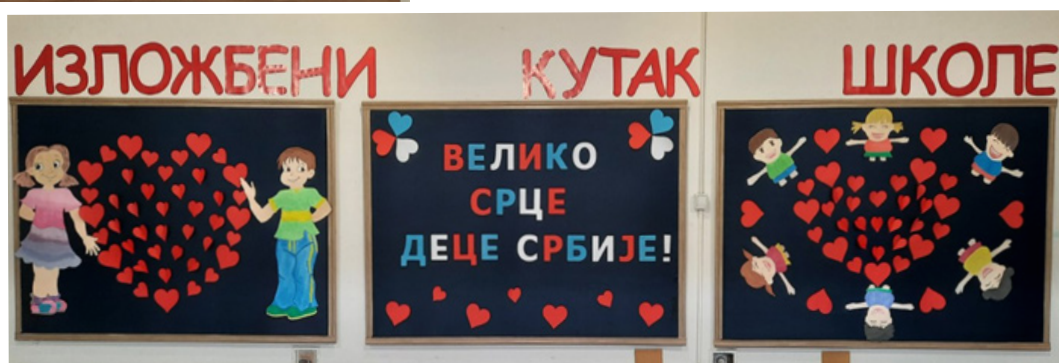

Наташа Аксентијевић, III/2

Наташа Петровић, II/3

5. Кроз школске дане

6. Велико дело наших ученика

ХУМАНИТАРНИ КОНЦЕРТ – одржан 22. 5. 2024. године

Ова школска година остаће упамћена по многим школским догађајима, а и обичним школским данима, али ће се помињати по нашем малом-великом хуманитарном концерту. Мај, дан кишовит, али светао. Ученици, учитељи, наставници, сви запослени у школи, поносни на догађај који ће остати забележен као велик и битан.

Идеја се родила случајно. Разговор учитељице Тајјане Крсмановић са младим човеком оболелим од рака и тешким и досадним болничким данима, створио је искру која се распламасла у срцима ученика, запослених и родитеља. Питање шта ми можемо да урадимо да болнички дани теку лакше.

Можемо мало, али то мало је у тим тренуцима много. Одељење онкологије за децу, сви се најезимо кад се ово место помене, али на том месту су деца која морају весела да изађу. Помоћи ћемо им. Новац је неважан, али помоћи ће да време брже прође, да буде веселије, да буде лакше.

И тако, почетна идеја расте, сви заједно надограђујемо, смишљамо, пишемо, па бришемо, желимо. Музика и поезија, певаће и рецитовале деца, свираће, послаће позитивну енергију у космос. Зато су нам се многа врата отворила. Уметница Лена Ковачевић је рекла да ће бити наш гост. Родитељи су се потрудили да створе што боље услове, да се лепо чује, да будемо професионални. Све коцкице су се сложиле.

И би концерт! Колико љубави, колико труда, колико осмеха! Учитељи и наставници који су spremали децу пуног срца гледају насмејана лица ученика, родитеља и пријатеља школе. А деца – велика! Нису то они клинци, то су неки велики људи који су знали шта су урадили. Дали су љубав! Родитељи поносни на своју децу и школу, аплаузом дају подршку свој деци света, а деци због које је хуманитарни концерт организован, несебично дају помоћ.

Хвала свима који су тог дана поделили љубав!

**Бојана Данчула Дејановић,
наставница српског језика и књижевности**

7. СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ ЗАПОСЛЕНИХ – ДВА ПЕДАГОШКА САВЕТНИКА У НАШОЈ ШКОЛИ !

У овој школској години је извршен појединачни стручно-педагошки надзор у поступку захтева за стицање звања наше учитељице Татјане Крсмановић и наставнице српског језика Бојане Данчуле Дејановић. Просветна саветница је проценила да обе наше наставнице у свом образовно-васпитном раду показују висок степен компетентности и остварују изузетан допринос у иницирању и учествовању у подизању квалитета образовно-васпитног рада.

Татјана Крсмановић и Бојана Данчула Дејановић су вишегодишњи запослени наше школе и обе су током свог рада у школи континуирано учествовале у активностима стручног усавршавања у установи и ван ње, руководиле многим стручним тимовима и активима, аутори су стручних радова објављених у међународним часописима, учеснице на више домаћих и међународних конференција из области васпитања и образовања, излагале на више организованих скупова и трибина, учествовале у великом броју пројеката, регионалних и републичких семинара, гостовале на многим телевизијама и радију промовишући примере добре праксе у образовању. У непосредном раду са децом, обе колегинице су реализатори низа радионица за децу у оквиру секција и ваннаставних активности, иницијатори и реализатори многих културних и хуманитарних догађаја у школи, промотери ИКТ-а у настави са високо развијеним дигиталним компетенцијама због чега су и администратори званичних страница школе на друштвеним мрежама.

Њихови ученици су високо ранжирани на различитим такмичењима и постигли су натпросечне резултате и постигнућа на међународним тестирањима. Ангажовањем у раду са децом кроз различите секције и ваннаставне активности, обе наставнице у високој мери развијају предузетнички дух код ученика.

На основу инспекцијског извештаја, директор школе је донела Решење о стицању звања за обе колегинице и надамо се да је ово само почетак напредовања у звању запослених наше школе.

Татјана Крсмановић

Бојана Данчула Дејановић

**Ивана Стјепановић,
директор школе**

8. Ученички парламент

Посебна група наших седмака и осмака. Деца која из ђачког угла прате све што се у школи дешава. Заступају своје другаре, труде се да осмисле што више занимљивих догађаја. На сваком састанку са великим поштовањем разговарају са наставницама Јасном и Бојаном. Траже, али не захтевају, само предлажу. Кад им се објасни да нешто није могуће, схвате и објасне другарима. Бавили су се свим битним темама које су у вези са школским животом. „Сандуче поверења“ послужило им је да чују своје другаре и да реагују уколико је потребно. Најлепше и најбоље је ширење емпатије. Најмање мисле о личном, највише о колективном, о окружењу, о заједници. То је разлог што су организовали чак две велике хуманитарне акције за Свратиште у нашем комшилуку. Прва акција је била пред новогодишње празнике, скупљали смо слаткише да обрадујемо другаре из Свратишта. Дан пред дочек, пуне руке слаткиша, осмеси и дружење са децом. Друга акција је била почетком марта.

Скупљали су чарапе и доњи веш, а зашто баш то, е то је најбитније! Зато што су причали са особљем Свратишта, зато што их је интересовало шта им заиста треба. Пуне руке љубави и опет дружење са другарима из Свратишта. Остало је обећање да ћемо се дружити, па је за то погодан наш Дан школе. Дивна деца из Парламента су: Јања Јарић 7/1, Марлена Поповић 7/1, Андрија Ивановић 7/2, Дуња Стошић 7/2, Данка Стојановић 8/2, Вук Тошковић 8/2, Тара Аврамовски 8/1 и председник Парламента Алекса Маџгаљ 8/1. Поред њих, истичемо ангажовање ученика осмог разреда, који су увек уз Парламент, њихова „десна рука“: Александар Купрешан, Марко Јовановић, Лазар Царевић и Петар Стовраговић. Наставнице Јасна и Бојана могу само да кажу да је било огромно задовољство радити са свим дивним младим људима.

водилац Ученичког парламента,
Бојана Данчула Дејановић

9. Бринемо о деци са инвалидитетом

Сви имамо исте потребе - да лакше стигнемо до циља!

У нашој школи, захваљујући средствима општине Нови Београд, у рад је пуштена хираулична платформа за ученике са инвалидитетом. Тиме је ОШ “Ратко Митровић” постала прва школа на општини Нови Београд потпуно прилагођена ученицима са инвалидитетом, с обзиром на то да је истовремено адаптиран и тоалет.

Такође, у одељењу II/2 смо угостили представнике Инклузивне Србије. Ученици овог одељења су показали прави пример другарства, подршке и разумевања.

10. На крају једног раздобља

Одељење IV/1

Завршавамо четврти разред, радујемо се распусту и размишљамо о петом разреду. Четири године смо провели заједно учећи, мало свађајући се, а највише дружећи се. Од септембра ћемо се виђати ређе. Вас чекају многи наставници и разредни старешина. Биће лепо да се дружимо још четири године и сећамо се највеселијих дана из првог, другог, трећег и посебно четвртог разреда.

Ваш Уча Дејан

Одељење IV/2

Једна група, једно одељење, једна заједница...постали смо временом и мала породица. Трудили смо се да слушамо и усвајамо нова знања. Некада је то ишло са лакоћом, некада мало теже. Научили смо

да прихватимо једни друге, да се радујемо успесима другара, да делимо, да бринемо, да помогнемо и подржимо. Научили смо шта је љубазност, шта је посвећеност.

Незаборавне четири године. Радовали смо се сваком излету, рекреативној настави, обележавању рођендана, шетњи, слободном часу...

Настављамо даље поносни на то какви смо постали, шта смо научили и захвални за љубав коју смо осетили. Многе ствари не можемо ни да опишемо, неке не знамо ни да препричамо јер су биле нестварне, јединствене и посебне.

Верујте, било нам је лепо!

Учитељица Виолета

Одељење IV/3

Најдражи моји!

Знате колико сте напорно радили све ове четри године. Знате колико сте јединствени и посебни. Знате колико се добро познајемо и да смо постали велика породица!

Знате колико сте талентовани, знате колико ме ваш осмех орасположи, па и најтмурнији дан учините радостан.

Да увек будете своји, бунтовници, поносити, борци !

Да никада не одустајете од својих снова!

СРЕЋНО И ХРАБРО У НОВА ЗНАЊА И НОВА ИСКУСТВА!!!!

**Ваша
учитељица Марина**

Одељење IV/4

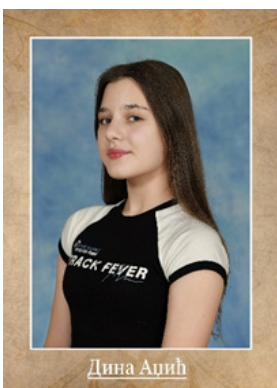
Уз слогу, другарство, толеранцију, емпатију и знање, ми имамо велико имање! Са нашом Драгом, имали смо све то, а у петом разреду са наставницима ћемо имати још и више!

То смо ми, IV/4

8. Круна нашег рада Одељење VIII/1

Тара Аврамовски – Осмехом и шармом осваја погледе и срца многих. Модерна девојчица са стилем који одушевљава.

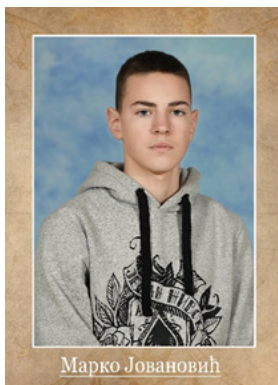
Дина Ацић - Радознала и љубазна девојчица, пуна лепоте и мудрости. Вредна и амбициозна. Прави пријатељ који увек ускаче кад загусти.

Никола Бозало - Иако није дуго са нама, брзо се уклопио и постао један од нас. Спреман на ризик, духовит и сналажљив.

Ања Ђукић – Дружељубива, добронамерна и пажљива. Уме да саслуша и пружи подршку и ослонац.

Марко Јовановић - Наш шармантни плавооки дечак. Омиљен другар у одељењу, често и омиљен ученик наставницима. Пун је иновативних бизнис идеја које жели да покрене са Пером.

Александар Купрешан - Наш најлепши фудбалер. Стално је у покрету, он је енергија и осмех. Друг и пријатељ - наш капитен. Дечак који увек зна да нас развесели

Алекса Маџгаљ - Врло успешан ватерполиста. Увек је спреман да исказе своје мишљење. Вољен у друштву, ненаметљив, друг за пожелети. Последња клупа је његов трон.

Павле Марић – Причљив и забаван. Његове приче нас увек насмеју. Штета што га нисмо чешће виђали на часовима.

Јован Николић – Наш филозоф, који ће изгурати своју идеју до краја. Тајновит и изванредан писац. Понекад га ухватимо како дрема на часу.

Исидора Никчевић – Девојчица ведрога духа, пуна доброте и поштовања. Паметна и лепа особа, која нам је свима прирасла срцу. Врло одговорна и прецизна у свему што ради.

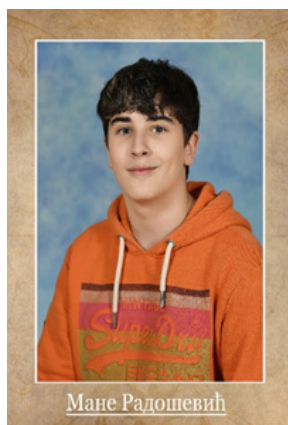
Стефан Павловић – Добар друг, увек спреман за шалу. Са њим никад није досадно. Посвећен је тенису.

Петра Пљеваљчић – Повучена и тиха девојчица са прегршт фантастичних идеја. Када вам дозволи да је боље упознате, схватите колико је дивна.

Соња Попивода - Наша лепотица. Врло искрена и верна. Девојчица која даје најбоље савете. Немогуће ју је не волети.

Мане Радошевић – „Имигрант“ из Дубаија. Чистог срца, увек спреман да помогне својим најближима.

Алекса Регода – Изванредан друг. Захваљујући епизодама пубертета постао је главна тема зборнице.

Софија Симић – Свака њена локна чува тајну. Кресе је аутентичан стил и самоувереност.

Ивана Стојановић – Нежна, ведра и маштовита девојчица. Воли да сањари. Романи су јој штит.

Стефан Симоновић – Симпатичан дечак, који има свој став. Не плаши се да уђе у дискусију. У обарању руку увек изађе као победник.

Коста Станисављевић - Наш спортиста генерације, искрен и праведан. Све девојчице гледају само њега, али он види само спорт.

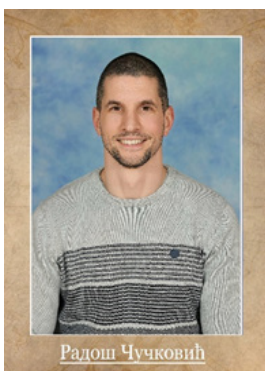
Петар Стовраговић – Великодушан и шармантан кошаркаш. Придружио нам се у четвртном разреду и тако добро уклопио, да је тешко поверовати да није одувек са нама. Прави пријатељ.

Софија Стругаревић - Девојчица, као и већина девојчица нашег одељења, позитивна и нежна. Увек је културна и спремна да помогне другу или другарици. Зато је много волимо.

Лазар Царевић - Бисер нашег одељења, будући гимназијалац. Дobar и поштен пријатељ, изнад свега веома васпитан дечак. У слободно време свира гитару.

Радoш Чучковић- разредни

Човек који нас је научио шта значи бити добра особа, као и да живот неће увек бити фер према нама. Пун брижности и љубави коју нам из дана у дан поклања. Његов кабинет постао је наша друга кућа.

Текстове писале: Тара Аврамовски, Исидора Никчевић и Петар Стовраговић, ученици одељења VIII/2

Одељење VIII/2

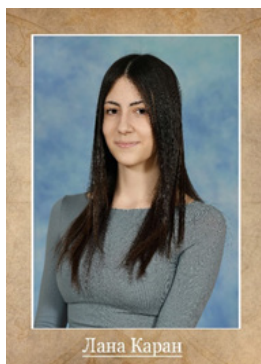
Наталија Бабић – Слатка, фина и радознала девојчица. Увек је насмејана и расположена. Воли да кува.

Филип Вуксановић - Наш светски путник. Има стила, пуно идеја и у сваком тренутку је спреман за нове авантуре.

Анђела Јакић - Иако је нисмо пуно виђали у школи, оставила је леп утисак на нас. Посебна, занимљива и јаког карактера.

Лана Каран - Ултра интелигентна, изузетно васпитана. Феноменалан ђак. Све што ради, ради од срца и труди се да увек буде ту за све.

Нађа Красавчевић - Никад се не плаши да каже шта мисли. Паметна, лепа и вољена. Прави пријатељ.

Илија Марковић – Уметник, чији цртежи никога не остављају равнодушним. Од првог до последњег дана школе добар и васпитан ученик.

Маша Мијачевић - Наизглед тиха и мирна, али веома самоуверена. Другари воле да су у њеном друштву, јер је причљива и занимљива.

Ђорђе Миладиновић - Вешт цудиста, фер играч. У друштву је ненаметљив.

Алекса Мирјачић - Вредан, васпитан и скроман дечак. Одличан ученик, чији нас резултати и освојене дипломе на такмичењима одушевљавају.

Ангелина Мирковић - Ред, рад и дисциплина. Свестрана и успешна, миљеница је свих наставника и за сваког има лепе речи.

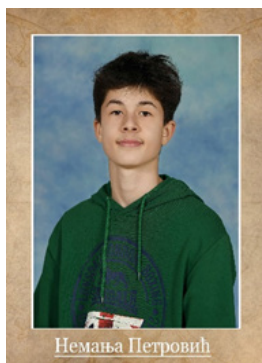
Маша Михајловић - Маштовита и креативна. Фолклор је њена љубав од првог разреда.

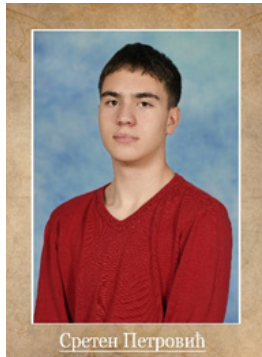
Адам Мустафа - Зврк и шаливдија. На њега не можете да се наљутите.

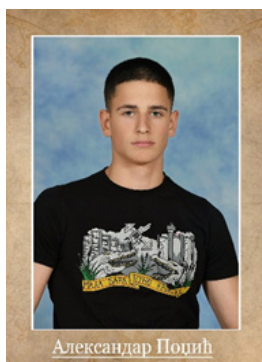
Милица Николић - Посебна и своја. Креативна и увек насмејана. Вешта одбојкашица.

Немања Петровић - Кошарка му је на првом месту, али одличне резултате постиже и у школи. Сви га воле због духовитости и искрености.

Сретен Петровић - Шармантан математичар и физичар. Маштовит ученик, живи у свом свету технологије. У слободно време тренира кошарку.

Александар Поцић - Фудбал му је највећа љубав и веома га озбиљно схвата. Шармантан и духовит дечак, који осваја срца свих девојчица.

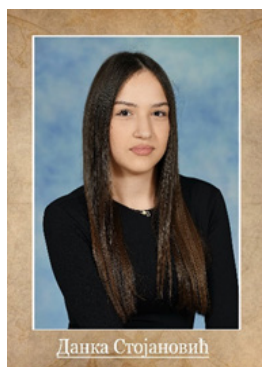
Урош Ракић

Урош Ракић - У свим несташлукима је био, није дозволио да му неки промакне. Његова љубав је кошарка.

Игџат Симић

Игџат Симић - Можда учење није на првом месту, али пријатељство јесте. Иако није од почетка у нашој школи, веома се брзо уклопио и постао добар друг.

Данка Стојановић

Данка Стојановић - Најлепши осмех одељења. Осваја срца свих дечака. Увек је ту за све. Ученица за пример.

Вук Тошковић

Вук Тошковић – Великодушан и поштен, не трпи неправду. Ведрог духа, увек је спреман да се нашали, али и да прискочи у помоћ.

Јован Трикић - Меда доброг срца, бескрајно харизматичан и забаван. Друг за пожелети.

Лука Цебаловић - Делује незаинтересовано, али увек све види и чује и има свој став. Одличан ученик и пријатељ.

Јасна Глушац - разредна

Наша разредна је као девојчица, увек насмејана и ништа је не мрзи. Са њом смо могли о свему да причамо. Историја је са њом чак и занимљива.

Текстове писале:

Нађа Красавчевић и Данка Стојановић, ученице одељења VIII2

Оснивач:

Основна школа „Ратко Митровић“, Нови Београд

За оснивача:

Ивана Стјепановић, директор школе

Главни и одговорни уредници: Ивана Стјепановић, директор школе

Руководиоци новинарске секције: Соња Пејановић и Јована Бркљач

Дизајн и прелом текста:

Јована Бркљач, мастер учитељ

Лектура:

Бојана Данчула Дејановић, наставница српског језика

Насловна страна:

Небојша Петровић, наставник ликовне културе

Редакција:

Ивана Стјепановић, директор школе

Сандра Репац, школски библиотекар

Бојана Данчула Дејановић, наставник српског језика

Тамара Милосављевић, наставник српског језика

Јасмина Тица, наставник ликовне културе

Бранислава Бранковић, наставник географије

Недељка Видовић, наставник математике

Небојша Петровић, наставник ликовне културе

Ивана Вујанац, наставник музичке културе

Зоран Дивац, наставник физике

Ненад Влајковић, наставник технике и технологије

Јасна Глушац, наставник историје

Виолета Митић, наставник биологије

Маријана Вулевић, учитељица

Александра Шушњевић, учитељица

Татјана Крсмановић, учитељица

Драгица Верхоєвн, учитељица

Виолета Ђурић, учитељица

Дејан Јовановић, учитељ

Марина Батес, учитељица

Љиљана Маринковић, учитељица

Јована Бркљач, учитељица

Ученичка редакција:

Тара Аврамовски, VIII/1

Исидора Никчевић, VIII/1

Петар Стовраговић, VIII/1

Нађа Красавчевић, VIII/2

Данка Стојановић, VIII/2

Штампа: COPZ WORLD BSK, Хаџи Ђерина 4/1, Београд